

KURJER LITTEWSKI

w WILNIE dnia 7 Grudnia V. S. R O K U 1810.

S. PETERZBURG V. S d. 26 listopada Dnia 21 tegoż miesiąca, w święto wprowadzenia N. Panny, w rocznicę uroczystości leybgwardyi Siemionowskiego pólku J. J. Mośc był na nabożeństwie w cerkwi pólkowej; a potem wszyscy officerowie wyżsi i sztabowi zaproszeni byli do stołu J. J. Mości w zimnym pałacu—General od infanteryi Graf Kamiński vszy za znakomitą waleczność i dzielne sprawy pod wsią Batynem, gdzie d. 25 sierpnia rozgromił zastępy tureckie, Naymilościwiewy mianowany kawalereim W. Męczenika i zwycięzcy Jerzego 2giey kllassy większego krzyża—

P A Y Z d. 25 listopada. (z Fran, Hamb, Monitora :) Wezora pisma nasze urzędowie ogrosily list Marszałka Masseny Xięcia Eslingen dnia 3 listopada z główney kwatery Allenquer pisany do Maior Generala Wielkiego Vice-hetmana Berthier Xcia Neufchatel. „ Zapewne, pisze Xże Eslingen, doszły moje listy z Viseu i Koimbry datowane. Potym stanawszy pod obozem nieprzyjaciół oszańcowanych na wzgórkach Lizbońskich, rozpoznałem przez dzień 13, 14 i 15 położenie iego. Później napisałem długi list do Lorda Wellington; lecz iak z wielu przyczyn uważam niemusił odebrać. Codzień ofiaruję pole nieprzyjacielowi, lecz przyjąć niechce bitwy, statecznie trzymając się za okopami. Wysłałem G. Foy z 200 kawalerzystami z rozkazami do Gła Gardanne dowodzącego tylną strażą i do G. Dronet stojącego z gtyim korpusem na granicach Portugallii, dla nadania im kierunku. Skoro stanie w Almeidzie powinien natychmiast zostawiwszy straż przydaną, udać się do Paryża dla przełożenia wszystkich okoliczności o położeniu i stanie wojska, iako też o śmiesznych artykułach Londyńskich, które tu czytamy. Wszystkie wiadomości kawierni Loyds są zmyślone. Wojsko znajduje się w dobrym stanie. Wszyscy idą w zawody, kto pierwey u mety stanie, i kto dzielniey popisie się, dla zasłużenia na względy Imperatora“

Dnia 23 przybył tu pomieniony G. Foy. D. 4 wyjechał z główney kwatery Xcia Eslingen. Całą Portugalią przejechał pod zasłoną jazdy. Przyniósł pomysłne wiadomości o wojsku naszym zupełnie przeciwne fałszywym wieściom przez anglikow rozgłoszonym. W obozie naszym dostatek jest chleba, mięsa, wina, rumu, ryżu; a cukier i kawa do zbytku. Nad Tagiem znaleziono wielkie składy żywności, mianowicie zboża, ryżu amerykańskiego i produktów osadowych. Nieprzyjaciel zruynował wszystkie młyny; ztąd

pierwszych dni wojsko żyć mussało ryżem i teraz d. 20 pazdziernika iuż większa część młynow obracać się zaczęła i trzykroć więcej, aniżeli potrzeba było, zmleły mąki dla wojska. Znaleziono także wielką liczbę bydła rogatego—Postępowanie anglikow w tym kraiu niepojęte. Zupełnie spustoszyli na mil 70 kray portugalski; wszystko na tey przestrzeni spalili lub zniszczyli. Ztąd może Europa wnosić o losie swoim gdyby udało się Brytanii W. mieć wpływ na lądzie. Jak w Bengalu tak w Portugallii obchodzą się Indyyskim sposobem—Wojsko ang. stoi pod bramami Lizbony w miejscu dosyć mocnem; reduta ni bardziey ieszcze utwierdzone; na szanice zatoczyli działa różnego kalibru, iakie tylko mogli ruszyć z miejsca. M. Massena pędził nieprzyjaciół rąbiąc przez mil 80 od Almeidy aż do Lizbony. Prędkiten obrót i bystry lot jazdy ocalił piękną równinę nad Tagiem. Niemieli czasu nieprzyjaciela zniszczyć i spalić tey żyźney okolicy; ona do 5ciu miesięcy dostarczy żywności dla wojska—Na rzece Zezere Xże Eslingen zbudował most wygodny i dwuma szanecami przedmostowemi zabezpieczył przeciwko wszelkiej napaści. W mieście Santarem założył wielkie magazyny; teraz uzbraja zamki i stanowiska dla zasłonienia przeciwko niespodzianey napaści i zapewnienia komunikacyi. Wojsko ang. liczy bardzo wiele chorych. Wielka liczba włocegow z ich wojska rabuje mieszkańcow, z naszego rycerstwa niema żadnego. Wszystkie doniesienia ang. o okrucieństwie naszych, i o głodzie panującym od dwóch miesięcy, są zmyślone dla omanienia ludu ang—Przez dni 10 ciągle deszcz padał, później wypogodziło się niebo. Jazda nasza utrzymuje się zbożem, konie w dobrym stanie znajdują się—Oszańcowany oboz pod Lizboną jest mocnem stanowiskiem lecz wyciąga od 40 do 50 tysięcy ludzi na osadzenie—Flotta stoi w uściu Tagu na kotwicach, razem z niezmierną liczbą statkow przewozowych. Ludność cała północney Portugallii przediosła się do stolicy; ztąd wielkie zamieszanie i głód w mieście panują—General brygady Lacroix przechadzając się nad brzegiem Tagu trafiony kulą działową, poległ z powszechnym żalem wojska. Jeńcy wzajemnie są wymienieni—Marszałek Kellerman Xiąże Valmy tu przybył.

LONDYN d. 16. listopada. (z Alton Hamb, Franc :) Listy z Cadix i Gibraltaru ostatnich dni pazdzier. pisane, donoszą o skutkach daremnych wyprawy na brzegi hiszp. G. Branley z licznym oddziałem wojsk hiszpańskich niemieckich i angielskich wylądował

pod Marbella; lecz spotkany na wstępie przez liczniejszego nieprzyjaciela, i atakowany nim linie nasze rozciągnąć się mogły, poniosł znaczną klęskę, stracił 2 działa i nagle ustępować musiał. Projekt uwolnienia Malagi upadł zupełnie; trzeba było uciekać na statki przed groźniejszym nieprzyjacielem: w tem zamieszaniu straciliśmy wielu żołnierzy i oficerów. Sam dowódzca Blaney, maior Grant, i wielu officerów oraz 400 szeregowych dostało się w niewolę: wielu w morzu utonęło; niemało na placu poległo—Zaraża w Kartagenie i Cadix sprawuje wielką trwogę. Między Gibraltarem a brzegami hiszp. przerwano wszelkie związki: nikt do miasta wpuszczony być nie może bez najściślejszej rewizji i najostrożniejszych środków. Ztąd czynności handlowe zawieszono—W Cadix nic nieodmieniono. Rozkaz wydany na atakowanie zamku Motagarda za zuchwały poczytano. Junta niema nadziei ani ufności; obywatele rachują na interessach portugalskich swoją wygranę—Wyprawa Gła Mende i Marquesito na brzegi Asturyi skończyła się najsmutniey. Burza okropna rzuciła na mieliżną fragatę Aretuza, a ieden bryg i dwa inne statki zatopiła: przytym 600 ludzi utonęło. Eskadra nasza wziąć chciała miasto S. Antonio: nawałnością rozproszona wielką klęskę poniosła. Fregatta Narcissus ciągnąc za sobą drugą Amazonę zawinęła do Plimouth.

Deputacya kupców Amerykańskich udała się do ministrow w celu dowiedzenia się o myśli gabinetu względem rozkazow o handlu wydanych; mówią że podała następne pytania. Gdy rząd fr. 1 listopada cofnął swoje wyroki Berliński i Medyolański względem handlu amerykańskiego, czy Rząd ang. ma zamiar rozkazania korsarzom ang. chwytania statkow Rzeczplitey, któreby płynęły prosto do portow fr. z Ameryki bez pozwolenia ang.? czy rząd ang. cofnie rozkazy gabinetowe lub one zawieści, gdy niezawodna jest pewność że Francya zniosła wyroki Berliński i Medyolański? Czy po cofnieniu pomienionych dekretow rząd ang nieprzestanie zamykać portow fr. i tych krajow, które z Francją są połączone; czy porty zostaną w stanie oblężenia Na wstępie samym odpowiedziano że biuro handlowe niemoże zadostyc uczynić pytaniu; gdyż taka materya do gabinetu należy: ażé Lord Bathurst bawi na wsi, azatym ostateczna odpowiedź zawieszona. Mówią, że kiedy nieodwołamy rozkazow naszych, Ameryka zerwie z nami handel i zamknie swoje porty, a otworzy one okrętom fr.

Dnia 15 zebrał się Parlament, lecz król niebył w stanie zagalenia sessyi. Niektórzy z reprezentantow dowodzili, że dzisiejsza choroba monarhy oznacza prawdziwe bezkrólowie, że konieczna jest potrzeba ustanowić władzę wykonawczą. Przyjaciele dziedzica tronu naydzielniey opierali się temu projektowi. Pięćdziesięcioletnie rządy Jerzego 5, mówili, niezaslugują na taką zniewagę. Kiedy cała Anglia wznosi ręce do nieba blagając Stworcę o przywrócenie zdrowia królowi, nieprzystoyny jest pospiech wydzierania iemu

berla: krok taki obraża wspaniałość i delikatność narodową. Ministrowie przekładali że doktorowie obiecują rychle zdrowie; że w przeciągu 2 tygodni król powróci do pierwszego stanu i po dawnemu sprawować będzie interessa publicznc; azatym proponowali odroczenie parlamentu do d 29 listopada. Projekt przyjęty został większością głosow 343 przeciwko 58.

KOPENGAGA d. 27 listopada. (z Hamb Zuschau:) Dnia 20 w Sztokolinie pokazal się dekret naywyższego sądu, z okoliczności śmierci Xcia Karola Augusta i następnych wypadkow, wydany. Konkluzya tego wyroku jest tey treści „ Niema żadnego pewnego dowodu o sprzysiężeniu się na życie Królewicza; bardziey icszcze niema żadnego powodu do sążdenia iżby ta śmierć była zadana przez truciznę, lecz ją przypisać należy chorobie i słabości ciała. Azatym rozgłoszona wieść o gwałtowney śmierci Xcia Augusta iak niema żadnego pozor, tak niezasluguie na żadną wiarę. Gdy w ciągu tey całej sprawy żadna skarga niezaszła na zeszłego Grafa Fersena ani na jego siostrę Grafinię Piper, gdy żadna okoliczność ich nie obwinia ani podeyrzenia nierzuca, przeto daie się im publiczna obrona przeciwko wszystkim odgłosom iako prawnie zupełnie usprawiedliwionym“ Teraz familia nieszczęśliwego Graffa sprawić ma pogrzeb publiczny w stolicy Szwecyi na mieyscu smutnego zgonu—General gubernator Graf Essen nagle bardzo zachorował: na pomoc przywołani są lekarze.

Dnia 25 przebiegł tedy goniec francuzki niosący ze Sztokolmu do Paryża podobno manifest Karola 15 wypowiadający wojnę Brytanii W. „Z własnego doświadczenia poznała Szwecya skutki przymierza z Anglią. Ztąd powstała wojna nader nierówna, ztąd zwały się wielorakie nieszczęścia i wielkie straty. Ostatnie i gwałtowne potrzeby wskazały Szwecyi drogę, którą ma postępować na przyszłość. Potrzeba pokoju dla pokrzepienia sił słabych zmusiła do szanowania wszystkich mocarstw. Zawarte traktaty z Francją, Rosją, i Danią, pomieściły Szwecją w rzędzie państw, które oświadczyły się za systematem lądowym, iednak obojętność żądana niebyła odjętą. Handel utrzymany naraził Szwecją na wielorakie zniewagi wyrządzone przez złość lub zazdrość. Nieraz była oskarżoną o niedopełnienie swoich powinności z krzywdą szczerego charakteru króla. Wszystkie nadużycia na Bałtyckich brzegach dokonane w handlu angielskim, zostały policzone na rachunek Szwecyi. Głoszono publicznie że postępowanie Szwecyi jest przeszkodą iedyną do powszechnego pokoju. Imperator fr. król wł: uczynił monarsze szwedzkemu nieiakie uwagi w tey mierze, dla zniesienia wszelkiej wątpliwości i zupełnego objaśnienia się względem stosunkow Szwecyi z Anglią. Król zawsze naywyżey poważający Napoleona wyznał że niektóre wykroczenia w obowiązkach handlowych dają słuszny powód skargi, lecz obok oświadczył że większa część skarg zle zastosowana do Szwecyi, jest zupełnie fałszy-

wa, a zatem postanowił dać nowy dowód swoich zasad, których trzyma się. Wypowiedział więc d. 18 wojnę Brytanii W. Do wszystkich portów posłał rozkazy na zatrzymanie okrętów angielskich. Odnowił zakaz wprowadzania towarów z fabryk ang. i produktów osadowych. Żaden okręt, żadna flaga, żadne świadectwo niemoże ich wprowadzić do Szwecyi. Równie żaden towar ang. ani osadowy, niemoże być wyprowadzony ze Szwecyi do portów lądowych. Wszystko to postanowił król w celu, ażeby nie dał żadney przyczyny do skargi lub podeyrzenia o tajemnym związku z Anglią albo o utrzymywaniu kontrabandy. Nakoniec wydał Król potrzebne rozkazy dla wyszukania i zabrania wszystkich towarów ang. i produktów osadowych wprowadzonych od d. 24 kwietnia. W tych ofiarach, których wielkość, czas pokaże, chciał król dać dowód Napoleonowi swojej przyjaźni i chęci przyłożenia się do pokoju morskiego. Te pobudki usprawiedliwią króla w oczach poddanych; a przewidywane szczęście powszechnie osłodzi wielkie straty.

Konsul handlu szwedzkiego w Paryżu Seigneul, doniósł kupcom Sztokolmskim, że trzecia część wartości skonfiskowanych okrętów tego narodu w czasie ostatniej wojny powrócona im będzie ze skarbu fr. Summa z tego źródła wynosić może milion 200 t. liwrow. Królewicz mianowany jest sprawcą tego wielkiego dobrodziejstwa. Mówią że już część tej summy wyliczoną została wexlami kupców Hamburgskich—Admirał Saumarez oświadczył iż niebędzie przeszkadzał żegludze ze Szwecyi do Pomeranii. Wielka zatem liczba okrętów popłynęła do Stralsundu z bogatym ładunkiem—Codzień spodziewają się w Szwecyi dekretu wprowadzającego taryffę Tryanońską. Mówią że regimenta Szwedzkie odebrały rozkaz ciągnąć do Gothenburga. Admirał Saumarez, który długo stał z eskadrą liniową pod tym portem miał popłynąć na powrót na morze bałtyckie. Lecz nie! długo potrwa żegluga; już mrozy panować, sniegi spadać i lody ścinać się zaczęły—Rząd duński rozkazał przejrzeć ściśle wszystkie składy kupieckie dla sprawdzenia czy rzetelnie objawione są towary osadowe dla skonfiskowania zataionych, a odebrania opłaty podług taryffы Trianońskiej od odkrytych.

BERLIN d. 1 grudnia. (z Berlin Zuseh:) Codzień u nas wychodzą nowe przepisy na widok publiczny. Po zniesieniu powszechném, w całej obszerności państwa, poddaństwa i powinności osobistych, król wydał ustawę o stosunkach Pana z mieszkańcami na jego gruncie; podobnież przepisał zasady podług których zachowywać się mają panowie i służący stosownie do powszechnego porządku. Izba handlowa wydała ogłoszenie iż kupcy zagraniczni mogą być pewni wszelkiego bezpieczeństwa i opieki na targach pruskich; że oprócz rozkazów dworu francuzkiego ścieśniających handel żadne inne zawady niebędą na przeszkodzie. Podawanie i wyszukiwanie towarów osadowych sprawiło powszechnie wra-

żenie. Właściciele starają się ukryć część składów; rząd usilnie wszystkie odkryć. Uzbrojenie gwardyi narodowej po wszystkich miastach państwa pruskiego już rozpoczęte: do nowego roku w Berlinie do 1go stycznia ma stanąć pod bronią 3000 t. ludzi.

Handel ang. na lądzie, tak mówiąc, ogniem i mieczem niszczy się: po wszystkich miastach kurzą się stopy towarów z fabryk ang. D. 20 i 21 w Frankfurcie ustanowiona kommissia Imperatorska spaliła publicznie w paradyż wojska w obliczu miasta całego masę towarów na 550,000 franków szacowaną. Toż samo uczyniono w Darmsztadt, Baden, Ingelfingen, Balingen, Gotha, Bambarde, i w Schwabach. Straszna eksekucya przeraziła wszystkich kupców. Nigdzie pokazać się niemoże żaden produkt z fabryki ang: wszędzie policya ma władzę zabierania, i bez względu na wartość spalić obowiązana: mianowicie taki rozkaz wykonywa się w królestwie Neapolitańskim—Król westfalski wydał odezwę do mieszkańców i listy okolne do prefektów napisał, ażeby pracą i przemysłem nadgrodzili sobie stratę handlu morskiego. Przełożył, iż na pokonanie prawdziwe Brytanii W. po wytepieniu iey handlu na lądzie, potrzeba zaprowadzić panowanie handlu europejskiego. Za chęcał przeto do uprawy lnu, tabaki, i tym podobnych produktów, które Westfalia sprowadza z zagranicy oraz do rozmnożenia plantacyi drzew oliwnych i bawełnianych, iakoteż roślin wydających farbę indyjską. Król z swojej strony zapewnił ulepszenie komunikacyi kupieckiej.

Interessa skarbowe w Austrii, mimo największych usilności rządu, nie biorą lepszej postaci. Nadzwyczajny upadek pieniędzy papierowych przyprowadza bogactwa skarbu do nader małych ceny: bieg bankocetli dochodzić zaczyna do 1000 w papierach za 100 w gotowiznie. Kupcy ofiarują złożyć na potrzeby kraju 20 milionów ryńskich byleby właściciele przyspieszyli naznaczoną opłatę 10tej części leżącego majątku. Ani te ofiary ani czynności stanów Czeskich i Siedmiogrodzia, nie niemoże przywrócić kredytu coraz bardziej upadającym papierom. Sejm węgierski ieszcze niezaczął się—Wielki handel bawełną wschodnią dotąd z Turcyi przez Węgry i Austryą prowadzony, zwrócony będzie do Włoch przez Illiryą. Minister fr. spraw wewnętrznych zapowiedział izbom kupieckim o tych zamiarach Napoleona odwrócenia bawełny od Niemiec na Włochy. Koszta transportu przez Illiryą i Włochy do Francyi daleko są mniejsze aniżeli przez Austryą i Niemcy. Już są przewidziane wszystkie środki dla zapewnienia bezpieczeństwa temu handlowi tak w Bosnii iakoteż w innych baszowstwach państwa Ottomańskiego. Opłata celna w Illiryi i Włoszech ma być daleko zmniejszoną. Już dzienniki fr. opisały drogi i sposoby ich przebywania. Najcelniejszy gości-niec idzie z Salonichi przez Slep, Cerai, Costaniza do Illiryi. Napoleon wydał rozkaz, ażeby ile można najprędzej przerwano transport przez Niemcy zwracając go na Illiryą. Tu

nowa droga bliżej zwiąże komunikacją, i daleko więcej spoufali mnieszkańców dwóch państw obszernych. Druga komunikacja czasowa Zachodu ze wschodem otworzona morzem szrodziemnym. Rząd fr do pewnego czasu wydawać będą pozwolenia kupcom miast Genui Marselli i Livorno iakoteż wszystkim Grekom i Turkom do wprowadzenia bawełny wschodniej.

MEDYNLAN 20 listopada. (z Frankf Baren:) Woyska włoskie ieszcze zajmują kanton Tessin, owszem iak mówią postąpić mają daley do kantonow Szwaycarskich. Zniszczenie handlu ang. jest celem tego poruszenia. Z Walezyi donoszą o przyłączeniu tego kraiu do Francyi. Królestwo zatym Włoskie graniczy z państwem fr. od północy zachodu i południa. Ta Rzeczplita ma do 300,000 ludności: mieszkańcy wizyscy mieszczą się na dolinie nad Rodanem między dwuma gzlężiami gór Alpeyskich, przeszło na 2000 sążni prostopadle nad powierzchnię morza wzniesionych. Rzymianie panowie świata nigdy nieprzedarli się do tey doliny. Scieszki na góry są w skałach wykute; czasem mieszkańcy wlażą na góry za pomocą swierkow w rozpadlinach rosnących za które czepiając się i zarzucając powrozy dostają się na miejsca nie dostępne. Nieprzyzwyczajone oko wytrzymać niemoże tego widoku. Czasem upatrzwszy w górach żyzną dolinę, a niemogąc do niey dostać się z bydłem żadną drogą, przyprawiają windy i powrozami przenoszą krowy z iedney do drugiey doliny. Tu naywięcey widzieć można cudow natury, dziwić się iey wielkości i cenić śmiałość oraz przemysł człowieka. W kraiu tak ubogim, Walezyczykowie żyją dobrze, a syrami masłem i owocami opatrują żyźne równiny Lombardy.

We wszystkich portach włoskich przeznaczona jest kwarantanna 14 dniowa dla okrętow pływających od brzegow Hiszpanii południowej. U brzegow Genuenskich stojący ieden okręt podeyrzany o zarazę, kiedy nagle nawałność zaczęła się, strzelił kilkakroć z dział na znak, że potrzebuie ratunku od grożącey burzy. Nikt nieśmiał pospieszyć z ratunkiem: Syn prefekta z 14 przyjaciolami odważył się na niebezpieczeństwo w postanowieniu zostania na okręcie na kwarantannie, szczęściem uratowany został statek na brzegu—

Okręty od brzegow Barbaryi przybywające donoszą o trwającej ciągle wojnie między Deiem Algierskim i Tunetańskim. Obydu kraie niszczą się wzajemnie ogniem i mieczem. Okręty wojenne Algierskie chwytają wszystkie statki, które tylko chcą zawiać do portow Tunetu. Już wiele krwi z obu stron przelano, wiele wsi i miast spalono—Podobna wojna lubo mniey zacięta, nieustaje w Egipcie między Baszą Kairu a Beiami mamelukow nad brzegami Nilu. W Arabii między Wehabitami a Persami i Turkami zachodzące gonitwy wiele klęsk zadają kraiovi—Z Ameryki przybyłe statki donoszą o wojnie między Bouenos Ayres a miastem Montevideo, tym czasem wszystkie osady powolnym lecz

Za Pozwoleniem Cenzury Wileńskiej

pewnym krokiem dążą do udzielnosci.

WARSZAWA d. 8 grudnia. (z Warszawy, i Hamb:) Fryderyk August zachęca naymocniey zaprowadzenie fabryk w xęstwie Warszawskim. Po wielu miastach założone zostały nowe rękodzielnie i przez gorliwość obywatelow wsparte. Zakłady saletrzane zyskały wielkie wolności. Manufaktury sukienne w Krakowie mają także wielorakie swobody. O półtorey mili od Poznania w Jarostawcu Teschendorf założył fabrykę syropu z rzepy kraiovey: skutek odpowiedział nadziei; cały departament ma dostatkiem syropu z tey fabryki: codziennie wyrabia po garcy 36. Fabrykant ten przedsiębierze na nowy rok zrobić mąkę cukrową, a potym wyrafinować i sam cukier z pomienionego produktu kraiowego. Kwarta syropu zagranicznego kosztuie zlk: 7 gr: 6; przeciwnie z tey fabryki oceniona jest zlk: 3 gr: 6. Jest nadzieia że pomnożone fabryki takowe dostarczą na potrzeby kraiu dosyć mąki i samego cukru. Kiedy teraz za cukier trzciniowy wysypywać potrzeba ogromne summy i opłacać 50 procentow podług nowej taryffy, te fabryki zachęczone od rządu przyniosłyby kraiovi nader wielkie pożytki zatrzymując w kraiu wielką masę gotowizny. Pomieniony fabrykant swoim kosztem sprowadził z zagranicy nasienie rzepy cukrowey które rozdane po wsjach i miastach okolicznych wydało owoce naylepsze, przynosząc rolnikom zysk większy nad pszenicę.

Fryderyk August w Dreznie bawi. Mury tey stolicy prawie do szczytu iuż są zniszone. Miasta Torgau ieszcze niezaczęto fortyfikować. Sklepy w Lipsku i w Naumburgu niektóre otworzone, drugie ieszcze zostają popieczętowane. Młodziency do gwardyi Napoleona w Xięszwie naszym wybrańi iuż wyszli z Saxoni udając się do Francyi do regimentu proporcow Krasieńskiego—Dyrektor generalny żywności Wielohorski uskutecznia przedsięwzięte urządzenia na u organizowanie magazynow xięstwa Warszawskiego. Naywiększe magazyny znajdują się w Warszawie Poznaniu, Lublinie, i Radomiu, w stolicach 4ch dywizyi wojskowych, na które dzieli się xięstwo; pomnieysze zakładają się w miastach okręgowych. W magazynach znajdować się powinien chleb, mięso, opał, furaż. W dywizyi Warszawskiej znajdują się składy głównieysze w Pradze, Łowiczu, Modlinie, Sierocku, Pułtusku, Ostrołęce, Łomży, Tykocinie, i Kalwaryi. W dywizyi Poznańskiej składy głównieysze są w Kościanie, Gnieźnie, Kaliszu, Częstochowej, Sieradziu, Olborzu, Toruniu, i Bydgoszczy. W dywizyi Lublińskiej, Zamość, Krasnystaw, Tomaszow Międzyrzecz, Siedlce, są miejscem składow głównych. W dywizyi Radomskiej, Sandomierz Staszow, Koziemice, Pińczow, Krakow, podobnie są miejscem takichże składow. Przynich daleko więcej jest ieszcze mnieyszych zapasow. Inspektorami pomienionych teraz dywizyi są, Szczepan Swiniarski, Kasper Bogucki, Felix Hryniewicz, Antoni Durafour. W dywizyach tych, samych miernikow znajduie się; w 1szej 55, w 2giey 65, w 3ciey 55, w 4tey 55. oprócz innych officerow 1szej 2giey i 3ciey klasy. W Drukarni Redakcyi Kuryera Litt.